

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 310/2018-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Matejom Krajčím, PhD., Záhradnícka 51, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska Banská Bystrica sp. zn. 2 Tp 7/2017 zo 16. apríla 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 14/2018 z 30. apríla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa

čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) sp. zn. 2 Tp 7/2017 zo 16. apríla 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Tost 14/2018 z 30. apríla 2018.

2. Zo sťažnosti a z príloh vyplýva, že sťažovateľ a [REDAKOVANÉ] boli napadnutým uznesením špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 7/2017 zo 16. apríla 2018 (ďalej len „uznesenie špecializovaného súdu“) vzatí do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s poukazom na § 73 ods. 6 Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 16. apríla 2018 o 10.00 h. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku rozhodol, že väzbu menovaných dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

3. Proti uzneseniu špecializovaného súdu podali sťažovateľ aj [REDAKOVANÉ] sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením sp. zn. 2 Tost 14/2018 z 30. apríla 2018 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“) tak, že sťažnosť [REDAKOVANÉ] zamietol a uznesenie špecializovaného súdu vo výrokoch týkajúcich sa sťažovateľa zrušil. Súčasne najvyšší súd vo vzťahu k sťažovateľovi rozhodol, že jeho väzba sa podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka, sťažovateľovi uložil podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu, ďalej podľa § 82 ods. 1 písm. a) a f) Trestného poriadku uložil sťažovateľovi zákaz vycestovania do zahraničia, odovzdať všetky cestovné pasy, dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v ním určených lehotách, a to najmenej raz týždenne.

4. Podľa sťažovateľa došlo napadnutým uznesením špecializovaného súdu a uznesením najvyššieho súdu k porušeniu ním označených práv z dôvodu opomenutia riadneho doručovania písomností jemu, ako aj jeho obhajcovi Mgr. Matejovi Krajčimu,

PhD., a z dôvodu neinformovania a neupovedomenia o predmete trestného stíhania, obmedzení osobnej slobody a výsluchu v prebiehajúcom trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi, v ktorom bolo rozhodované aj o jeho väzbe, resp. jej alternatíve.

5. Konkrétne podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práv došlo tým, že riadne a včas nebolo doručené jemu ani jeho obhajcovi uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia z 28. januára 2017 (vydané Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Prezidiom Policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016), a tým neboli informovaní riadne a včas o predmete trestného konania. Ďalej tým, že riadne a včas nebol doručený jemu ani jeho obhajcovi príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz zo 6. júla 2017 (vydaný špecializovaným súdom pod sp. zn. 2 Tp 7/2017 na návrh prokurátora z 20. februára 2017) a obhajca sťažovateľa nebol upovedomený o obmedzení osobnej slobody sťažovateľa realizáciou týchto príkazov, ku ktorému obmedzeniu došlo 16. apríla 2018 (potom, ako sa sťažovateľ dobrovoľne dostavil na špecializovaný súd v sprievode svojich dvoch ďalších obhajcov), ako ani o výsluchu sťažovateľa realizovanom špecializovaným súdom 16. apríla 2018 (za prítomnosti dvoch ďalších obhajcov sťažovateľa) v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe.

6. Podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práv došlo aj nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, keď sa tento dostatočne a správne nevysporiadal s označenými a sťažovateľom už v jeho sťažnosti proti uzneseniu špecializovaného súdu vytýkanými procesnými pochybeniami v trestnom konaní (spočívajúcimi v opomenutí riadneho doručovania písomností, resp. upovedomení sťažovateľa a jeho obhajcu o skutočnostiach a úkonoch).

7. Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv napadnutými uzneseniami špecializovaného súdu a najvyššieho súdu aj v príčinnej súvislosti s tým, že tieto uznesenia neboli doručené jeho obhajcovi Mgr. Matejovi Krajčimu, PhD.

8. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na osobnú slobodu

podľa čl. 17 ods. 1 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením špecializovaného súdu a uznesením najvyššieho súdu, tieto uznesenia zruší a prizná sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 10 000 eur.

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou,

porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/08, III. ÚS 198/07).

12. Z obsahu sťažnosti a pripojených listín je zrejmé, že napadnuté uznesenie špecializovaného súdu bolo predmetom prieskumu najvyšším súdom na základe sťažovateľom využitého opravného prostriedku – sťažnosti, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením. Ústavný súd preto v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci vyjadreným v čl. 127 ods. 1 ústavy sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniu špecializovaného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

13. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti posúdil možnosť porušenia označených práv sťažovateľa napadnutým uznesením najvyššieho súdu a konštatuje jej zjavnú neopodstatnenosť.

14. Pokiaľ sťažovateľ v podstatnej časti svojej sťažnostnej argumentácie vytýka najvyššiemu súdu nedostatočné odôvodnenie svojich záverov, ktorými neakceptoval sťažovateľov namietané procesné vady trestného konania spočívajúce v nedoručovaní písomností, resp. neupovedomení sťažovateľa a jeho obhajcu o skutočnostiach a úkonoch trestného konania, táto argumentácia sťažovateľa vzhľadom na kvalitu odôvodnenia záverov najvyššieho súdu v napadnutom uznesení nie je spôsobilá spochybniť ich ústavnú udržateľnosť. Ústavný súd konštatuje, že najvyšší súd príslušné ustanovenia Trestného poriadku podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval ústavne konformným spôsobom a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Najvyšší súd sa veľmi podrobne a precízne vysporiadal s námietkami sťažovateľa, ktoré sú obdobné námietkam uvedeným v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

15. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti uzneseniu najvyššieho súdu pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2018